

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/1005/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113228063
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3113228063.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: K. C. X., N. : XX XXX XXX , so sídlom v X., T. ul.č. XX, právne zastúpeného V. s.r.o., IČO : XX XXX XXX, so sídlom v X., proti odporcovi: H. I. , nar. XX.X.XXXX, bytom O., Ul. P. č. XXXX/XX , v konaní o zaplatenie 8.307,49,- eur s príslušenstvom , na odvolanie odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 30. marca 2015, č.k. 13C/194/2014-129 , v senáte jednomyseľne, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 8.307,49,- eur spolu s úrokom vo výške 18,9 % ročne zo sumy 6.169,64,- eur od 17.09.2013 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 7.271,91,- eur o 17.09.2013 do zaplatenia , a to v mesačných splátkach po 50,- eur , splatných do 20. dňa v mesiaci počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku pod stratou výhody splátok v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky. Právne vec odôvodnil poukazom na ust. § 365, § 497, § 502 ods. 1, § 503 ods. 1,2 , § 504 Obchodného zákonníka, § 2 , § 3 ods.2 zákona č. 258/2001 , § 121 ods.3 , § 517 ods. 1,2, § 52 ods. 1 a 2, § 53 ods. 5, § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Navrhovateľ sa návrhom domáhal uloženia povinnosti odporkyni zaplatiť mu 8.307,49€ predstavujúcu istinu, úrok z úveru, úrok z omeškania, poplatky v zmysle Zmluvy o bežnom účte a poskytovaní T. zo dňa 19.07.2006; ako i dohodnutého úroku 18,90% ročne zo sumy 6.169,64€ od 17.09.2013 do zaplatenia; zákonného úroku z omeškania 8,50% ročne zo sumy 7.271,91€ od 17.09.2013 do zaplatenia. Návrh odôvodnil tým, že na základe Oznámenia o poskytnutí úveru k K. W. karte poskytol odporkyni finančné prostriedky vo forme čerpania W. karty. Nakoľko odporkyňa poskytnutý úver nesplácala a bola v omeškani s vrátením viac ako dvoch splátok a súčasne jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, oznámil jej navrhovateľ Zosplatenie úveru k dátumu 20.01.2012, avšak odporkyňa do dnešného dňa navrhovateľovi dlžnú sumu nevrátila. Na základe Oznámenia a čl. VIII bod 10 Podmienok pre vydanie a používanie K. W. karty bola aktuálna úroková sadzba 18,90% ročne a úrok z omeškania 8,50% ročne. Dlžná suma z kreditnej karty 8.307,49€ je vyčíslená ku dňu 16.09.2013 a pozostáva z nesplatennej istiny 6.169,64€, úrokov z úveru 1.102,27€ a úrokov z omeškania 1.035,58€. Dlh odporkyne z Kreditnej karty, ktorý si navrhovateľ v tomto konaní uplatňuje, predstavuje záväzok vo výške 8.307,49€ / istina, úrok z úveru, úrok z omeškania, poplatky/; úrok z úveru zo sumy 6.169,64€ vo výške 18,90% ročne od 03.10.2013 do zaplatenia; úrok z omeškania zo sumy 7.271,91€ vo výške 8,50% ročne od 03.10.2013 do zaplatenia. Odporkyňa do dnešného dňa navrhovateľovi dlh nevrátila. Vo svojom doplňujúcom podaní navrhovateľ uviedol, že uplatňovaná suma vo výške 8.307,49€ pozostáva z:

- nezaplatennej istiny vo výške 6.169,64€, ktorá predstavuje nezaplatenú časť poskytnutého úveru, k čerpaniu ktorého došlo dňa 20.04.2010. Priebeh jeho čerpania a splácania vyplýva z podrobnej špecifikácie pohľadávky, ktorú navrhovateľ priložil na č. I. 20
- nezaplatených riadnych úrokov vo výške 1.102,27€, ktoré boli účtované odo dňa prvého čerpania finančných prostriedkov za obdobie od 20.04.2010 do 16.09.2013 za použitia stálej úrokovej sadzby

vo výške 18,90 % p.a. Základom pre výpočet riadneho úroku bol aktuálny zostatok na úverovom účte (t.j. aktuálna výška čerpaného úveru). Jednotlivé sumy riadnych úrokov splatné k 20. dňu kalendárneho mesiaca, obdobie ich účtovania, percentuálna sadzba a základ pre ich výpočet vyplýva z predloženej špecifikácie z č.l. 20.

c) nezaplatených úrokov z omeškania vo výške 1.035,58€, ktoré boli počítané z nedoplatkov na splátkach a riadnych úrokoch, ktoré boli splatné k 20.dňu kalendárneho mesiaca. Prvýkrát sa odporca dostal do omeškania s platením splátky a riadnych úrokov splatných k 20.06.2010 vo výške 220,71€, kedy došlo k úhrade len sumy 98,42 €. Jednotlivé sumy úrokov z omeškania, obdobie ich účtovania, percentuálna sadzba a základ pre ich výpočet vyplýva z predloženej špecifikácie z č.l. 20.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že po zhodnotení výsledkov dokazovania súd dospel k záveru, že je nepochybné, že spor, ktorý vznikol z predmetnej zmluvy je právnym vzťahom uzavretým medzi obchodníkom pri výkone jeho obchodnej činnosti - poskytovanie úverov a spotrebiteľom jeho úverovej služby, teda je potrebné posudzovať sporný vzťah vo svetle cieľov smernice Rady 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, pričom sa nejedná o spotrebiteľský úver podľa zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch /výnimka podľa 1 § ods. 2 písm. a/ zák. č.258/2001 Z. z./ Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od zák. č. 634/1992 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, § 54 ods. 1 Obč. zák. v neprospech spotrebiteľa - odporcu, pričom § 54 ods. 1 Obč. zák. je lex specialis s dopadom na všetky spotrebiteľské zmluvy, a teda aj úver, kedy je potrebné postupovať a vyhodnocovať práva a povinnosti zo zmlúv o úveroch podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, aj keď sa za spotrebiteľské úvery považujú aj úvery ako absolútne obchody a Obchodný zákonník má vlastnú úpravu. Vzhľadom na skutočnosť, že odporkyňa skutočne čerpala úver poskytnutý jej navrhovateľom, čo mal súd potvrdené i výpisom z jej úverového účtu, úver riadne nesplácala, navrhovateľ listom zo dňa 23.01.2012 vyhlásil zosplatnenie celého predmetného úveru ku dňu 20.01.2012. Je nepochybné, že v súlade so Zmluvou o úvere navrhovateľovi vznikol nárok na vrátenia úveru s príslušenstvom ku dňu vyhlásenia predčasnej splatnosti, čím došlo k zmene splatnosti predmetnej Zmluvy o úvere. Navrhovateľ sa podaným návrhom domáha zaplatenia sumy 8.307,49 € pozostáva z nezaplatenej istiny vo výške 6.169,64€, ktorá predstavuje nezaplatenú časť poskytnutého úveru, nezaplatených riadnych úrokov vo výške 1.102,27€, ktoré boli účtované odo dňa prvého čerpania finančných prostriedkov za obdobie od 20.04.2010 do 16.09.2013 za použitia stálej úrokovej sadzby vo výške 18,90 % p.a. a nezaplatených úrokov z omeškania vo výške 1.035,58€. Vzhľadom na skutočnosť, že odporkyňa aj napriek výzve navrhovateľa do dnešného dňa neuhradila svoj dlh z predmetnej Zmluvy o poskytnutí úveru k ČSOB Kreditnej karte zo dňa 29.3.2010, súd v zmysle § 497 Obch. zák., § 52 ods. 1,2; § 54 Obč. zák. zaviazal odporkyňu na zaplatenie zostatku úveru vypočítaného ku dňu zosplatnenia úveru 20.01.2012 vo výške 6.169,64€ spolu s nezaplatenými riadnymi úrokmi vo výške 1.102,27 € za obdobie od 20.04.2010 do 16.09.2013. Zároveň súd v zmysle § 517 ods. 1,2 Obč. zák.; § 3 Nar. vlády SR č. 87/1995 Z. z. zaviazal odporkyňu i na platenie zákonných úrokov z omeškania z predmetnej istiny úveru a zmluvných úrokov za obdobie od 20.04.2010 do 16.09.2013 vo výške 1.035,58€. Nakoľko omeškanie odporkyne stále trvá, súd ju zaviazal aj na zaplatenie úrokov z omeškania odo dňa nasledujúceho po dni 16.09.2013, do ktorej doby si tento nárok navrhovateľ už započítal v priznanej istine, a to zo sumy neplatennej istiny ako aj vyčíslených riadnych úrokov z úveru t.j. zo sumy 7.271,91 € a to v uplatnenej výške 8,5% ročne. Nakoľko sa odporkyňa vzhľadom na svoju súčasnú situáciu nachádza vo finančných problémoch, ktoré súdu zdokladovala, mal súd preukázaný dôvod na vykonanie peňažného plnenia v splátkach, a preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, v súlade s ust. § 160 ods. 1 O.s.p. V prípade omeškania sa odporcu s plnením čo i len jednej splátky, tento stráca výhodu postupného plnenia v splátkach, čo bude mať za následok splatnosť celého dlhu naraz. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 a § 150 ods. 1, keď zistil dôvody hodné osobitného zreteľa, spočívajúcich v sociálnej situácii odporkyne, a preto rozhodol o znížení náhrady trov konania navrhovateľa na polovicu. Trovy konania navrhovateľa spočívajú v zaplatenom súdnom poplatku a trovách právneho zastúpenia. Trovy právneho zastúpenia pozostávajú z odmeny právneho zástupcu vo výške stanovenej v zmysle § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, t.j. vo výške 253,94 €, paušálnej náhrady režijných výdavkov, cestovného, náhrady za stratu času a DPH. Súd priznal právnemu zástupcovi odmenu za 4 úkony právnej služby, a to: prevzatie a prípravu zastúpenia, písomné podanie - návrh na začatie konania zo dňa 2.10.2013, vyjadrenie k odporu odporkyne zo dňa 16.9.2014, účasť na pojednávaní dňa 30.3.2015. Súd v zmysle § 16 ods. 3 Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. podľa ktorej od klienta možno požadovať na náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné sumu vo výške 1/100 výpočtového základu za každý úkon právnej služby určil, že právnemu zástupcovi prináleží zo zákona paušálna náhrada režijných výdavkov vo výške 7,81 € za každý úkon právnej služby

v roku 2013, t. j. vo výške 15,62 € (7,81 € x 2), vo výške 8,04 € za každý úkon právnej služby v roku 2014, t. j. vo výške 8,04 € (8,04 € x 1) a vo výške 8,39 € za každý úkon právnej služby v roku 2015, t. j. vo výške 8,39 € (8,39 € x 1). Vzhľadom na skutočnosť, že právny zástupca vykonával úkony v mieste, ktoré nie jeho sídlom, priznala sa mu aj náhrada za stratu času za cestu X. - O., a to za deň 30.03.2015 vo výške 83,34 € (? hod á 13,89 € x 6 polhodín). Nakoľko právny zástupca navrhovateľa súdu spolu so svojím vyúčtovaním nepredložil technický preukaz motorového vozidla, ktorým vykonal cestu na pojednávanie, súd nemohol prekontrolovať výšku uplatneného cestovného, a preto mu tieto súd nepriznal. Právny zástupca navrhovateľa je od 1.6.2004 platiteľom dane z pridanej hodnoty, čo zdokladoval fotokópiou osvedčenia o registrácii a pridelení daňového identifikačného čísla, a preto mu súd v zmysle § 18 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb a preto má nárok na odmenu spolu s náhradou režijných výdavkov zvýšenú o daň z pridanej hodnoty vo výške 226,23 € (20% z 1.131,15 €). Trovy konania je odporkyňa povinná zaplatiť právnomu zástupcovi navrhovateľa v zmysle ustanovenia § 149 ods. 1 O.s.p., a to vo výške 1/2 zo zaplateného súdneho poplatku t.j. vo výške 249,- € a vo výške 1/2 z trov právneho zastúpenia t.j. vo výške 678,69 €. Súd vzhľadom na výšku priznaných trov a zlú finančnú situáciu odporkyne, jej určil dlhšiu ako zákonnú lehotu na zaplatenie uvedených trov konania navrhovateľa.

Rozsudok okresného súdu v zákonom stanovenej lehote napadla odvolaním odporkyňa. Uviedla, že odvolanie smeruje proti I. výrokovej časti rozhodnutia, povinnosti zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 8.307,49,- eur spolu s úrokom vo výške 18,9 % ročne zo sumy 6.169,64,- eur od 17.09.2013 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 7.271,91,- eur o 17.09.2013 do zaplatenia, a to v mesačných splátkach po 50,- eur, splatných do 20. dňa v mesiaci počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku pod stratou výhody splátok v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky. Dňa 7.4.2011 bola odvolaná z funkcie riaditeľky U. a následne bola PN. Svoje záväzky si neplnila z dôvodu insolventnosti. Od 01.03.2014 je zamestnaná a dosahuje len minimálnu mzdu. Od 29.12.2014 je opäť PN. Z dôvodu zlej finančnej situácie sa snažila s navrhovateľom dohodnúť. Má sociálne, rodinné a finančné problémy, neuspokojivý zdravotný stav, je samoživiteľka rodiny, má 11-ročné dieťa. Súčasne podáva odvolanie proti výroku II. rozhodnutia o uložení povinnosti zaplatiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 249,- eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 678,69,- eur na účet právneho zástupcu navrhovateľa a to do 60 dní od právoplatnosti rozsudku. Vzniesla námietku trov právneho zastúpenia, keď sa pojednávanie konalo v neprítomnosti účastníkov konania, pričom právny zástupca navrhovateľa si uplatnil úkon v mieste, ktoré nie je jeho sídlom a náhradu za stratu času na pojednávaní konanom dňa 30.03.2015 vo výške 83,34,- eur.

Navrhovateľ, prostredníctvom právneho zástupcu, v písomne podanom vyjadrení k odvolaniu odporkyne uviedol, že odporkyňa v plnom rozsahu napadla obidva výroky súdu a žiadala, aby odvolací súd zmenil výšku mesačných splátok a odporkyňu oslobodí od náhrady trov konania. Odporkyňa v odvolaní poukazuje na nepriaznivú finančnú situáciu. Navrhovateľ sa s argumentmi odporkyne nestotožňuje. Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že návrh bol podaný dôvodne čo do rozsahu aj výšky. Tvrdenie odporkyne, že súd neprihliadal na jej nepriaznivú finančnú situáciu, nie je pravdivé. Okresný súd s poukazom na ust. § 150 ods. 1 O.s.p. znížil výšku trov konania na polovicu. Žiadosť odporkyne o úplné oslobodenie od náhrady trov konania a trov právneho zastúpenia by nebola adekvátne vzhľadom na úspech navrhovateľa v konaní. Nesúhlasil s tvrdením odporkyne, že právnomu zástupcovi navrhovateľa nepatrí náhrada trov konania a náhrada za stratu času za účasť na pojednávaní konanom dňa 30.03.2015. Pojednávanie sa konalo v prítomnosti právneho zástupcu navrhovateľa, teda mu patria trovy právneho zastúpenia. Námietka odporkyne o neprimeranej výške splátok nie je dôvodná s poukazom na výšku pohľadávky navrhovateľa. Akékoľvek ďalšie znižovanie výšky mesačnej splátky by bolo celkom zjavne neprimerané dlžnej sume a znamenalo by to nevyhnutnosť dlhu. Z podaného odvolania však nie je zrejmé, aké splátky by odporkyňa považovala vzhľadom na svoju finančnú situáciu a výšku pohľadávky za adekvátne. Navrhovateľ sa plne stotožňuje s rozhodnutím okresného súdu, ktorý vec správne skutkovo aj právne posúdil a navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Súčasne si uplatnil trovy odvolacieho konania.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok okresného súdu je potrebné podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. zrušiť z týchto dôvodov:
Ustanovenie § 221 ods. 1 O.s.p. taxatívne vymedzuje dôvody, pre ktoré je možné zrušiť rozhodnutie prvostupňového súdu.

Medzi zrušovacie dôvody podľa ustanovenia § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. patrí taký postup okresného súdu, ktorým odňal účastníkovi možnosť konať pred súdom. Vychádzajúc z čl. 1, čl. 7 a čl. 154c Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd pod právom na spravodlivý súdny proces je treba rozumieť aj právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia.

V súvislosti s čl. 6 ods. 1 dohovoru formuloval Európsky súd pre ľudské práva viaceré zásady odôvodnenia rozsudkov, z ktorých vyplýva, že súdne rozhodnutia musia v dostatočnej miere uvádzať dôvody, na ktorých sú založené (H. c. Belgicko z 30. novembra 1987), rozsah tejto povinnosti sa však môže meniť s ohľadom na povahu rozhodnutí a musí byť posudzovaný podľa okolností každého prípadu (Ruiz Torija a Hiro Blani c. Španielsko z 9. februára 1994). Samotné súdne rozhodnutie, ktorým sa završuje poskytovanie súdnej ochrany, musí byť logickým a právnym vyústením doterajšieho priebehu a výsledkov súdneho konania pri rešpektovaní zásad spravodlivého súdneho konania, pri jeho vydaní musia byť zachované formálne a obsahové náležitosti s dôrazom na zrozumiteľnosť, súlad skutkových a právnych dôvodov, s ktorými sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom musí vyrovnáť z hľadiska ich podstatnosti a právneho významu vo vzťahu k jeho rozhodnutiu.

Ustanovenie § 157 ods. 2 O.s.p. určuje náležitosti odôvodnenia rozsudku. V zmysle uvedeného ustanovenia, v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca, prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Odôvodnenie rozsudku v prejednávanej veci nezodpovedá uvedeným kritériám.

Okresný súd predovšetkým v rozhodnutí neuviedol, z akého dôkazu resp. z akého zdroja vychádzal pri zistení výšky dlžnej sumy, nezaplatených riadnych úrokov a úrokov z omeškania, keď v odôvodnení rozhodnutia nie je zrejmé, v akej celkovej výške odporkyňa zaplatila na splátkach navrhovateľovi poskytnuté finančné prostriedky.

Z oznámenia o zosplatnení úveru zo dňa 23.01.2012 vyplýva, že navrhovateľ vyhlásil celú svoju pohľadávku dňom 20.01.2012 za splatnú a vyzval odporkyňu na úhradu celej zvyšnej čiastky 5.391,40,- eur do 3.2.2012.

Ako vyplýva z odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu, odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi sumu pozostávajúcu z nezaplatenia istiny vo výške 6.169,64,- eur a sumu 1.102,27,- eur, nezaplatených riadnych úrokov za obdobie od 20.04.2010 do 16.09.2013, za použitia úrokovej sadzby vo výške 18,90% ročne. V prejednávanej veci odporkyňa napáda rozsudok okresného súdu v celom rozsahu. Odvolací súd preskúmaním zistil, že rozhodnutie vykazuje nedostatky, v dôsledku čoho toto rozhodnutie nie je možné v rámci odvolacieho konania spoľahlivo preskúmať. Navyac okresný súd v odôvodnení rozsudku neuviedol, v akej výške odporkyňa čerpala úver, v akej výške uskutočňovala mesačné splátky, kedy sa dostala do omeškania, v akej celkovej výške splatila úver. Navrhovateľ v návrhu uviedol výšku nesplatennej istiny, nezaplatené riadne úroky ako i úroky z omeškania, pričom tieto matematicky nešpecifikoval. Rovnako nie je správny záver okresného súdu, nakoľko pokiaľ ide o úroky z úveru, tieto predstavujú odplatu alebo cenu plnenia tak, ako sa to konštatuje v súdnej praxi. Povinnosť dlžníka platiť úroky z úveru počas celej doby, po ktorú úver, teda požičané finančné prostriedky neboli veriteľovi vrátené, má svoje limity v tom zmysle, že táto platí až do tzv. splatnosti úveru. Po zosplatnení úveru nastupujú sankčné úroky z omeškania v zmysle Nariadenia vlády č. 87/1995 v znení neskorších predpisov.

Navrhovateľ dňom 20.01.2012 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, teda správne mal okresný súd postupovať tak, že mal priznať úroky z úveru len do 20.01.2012 a od 21.01.2012 mal priznať úroky z omeškania. Za čas po splatnosti úveru má veriteľ právo na úroky z omeškania vo výške stanovenej všeobecne záväzným predpisom. V tomto smere poukazuje odvolací súd na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove z 30. júna 2015 sp. zn. 6Co/190/2014: "Splácanie úveru v splátkach na strane veriteľa vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne (v splátkach) vracia a spláca a za tento stav nedostatku a úverovania patrí veriteľovi úrok. Absentujúci zisk pokrýva veriteľovi práve úrok splácaný spolu v rámci splátky úveru v režime dojednaného záväzku. Iný stav je však príznačný pre predčasné a mimoriadne zosplatnenie úveru, kde veriteľovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru. Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. Ak by odvolací súd takúto zmenu justifikoval, podporoval by stav, v ktorom veriteľ nie je nútený vymáhať svoju pohľadávku a odplatené úroky mu majú nahradiť stav jeho potenciálnej nečinnosti,

resp. stav nespôsobilosti spotrebiteľa vrátiť požičanú istinu jednorazovo. Takéto konanie veriteľa však neponíma v slovenskom právnom poriadku nijakú právnu ochranu a ani preto niet titulu na inkasovanie odplatných úrokov“, ako i uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 18.09.2012, sp. zn. IV. ÚS 476/2012-14, kde ústavný súd považuje za ústavne akceptovateľný výklad rozhodnutia krajského súdu, keď po zosplatnení úveru nastupuje režim platenia úrokov z omeškania a nie už úrokov z úveru. Okresný súd sa v odôvodnení rozhodnutia nevysporiadal s touto skutočnosťou a navrhovateľovi priznal riadne úroky aj za obdobie po zosplatnení úveru.

Odvolací súd podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. rozsudok okresného súdu zrušil a podľa § 221 ods. 2 O.s.p. vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie, v ktorom okresný opätovne rozhodne o nároku navrhovateľa a svoje rozhodnutie náležite skutkovo aj právne odôvodní.

V súvislosti s trovami odvolacieho konania odvolací súd poukazuje na § 224 ods. 3 O.s.p., v zmysle ktorého ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov okresný súd v novom rozhodnutí o veci.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné .